

Het bord.

Wanneer het 's avonds nog licht was had mem de gewoonte om na het broodeten nog even op pad te gaan.

Dan moest ze er nog even uit.

Dan ging dan te voet. We liepen met haar langs de wijk en/of het land in.

En dan vertelde ze ons wat er zoals te horen en zien viel.

Zo ook op die avond in de nazomer.

Heit had het land geploegd waar de sluiswachterswoning en het schuurtje had gestaan.

Het was een en al modder, maar mem moest en zou daarheen .

Toen wij daar waren, zei ze: " En nu zoeken, zien of we nog wat kunnen vinden, wat uit dat kroegje gekomen is".

En ja hoor, na enige tijd vonden we een scherf met een gedeelte van een tekst van een wandbord.

Verder zoeken dus....

In de modder, net zolang totdat we dachten dat het bord compleet was.

Weer thuis, werden de scherven onder de pomp afgespoeld en aan elkaar gelegd.

En toen konden we goed de hele tekst lezen: Mensens lot komt van God.

"Oh " , zei mem toen ze dat las.

Heel veel later heeft ze het bord weggegooid, nog veel later had ze daar spijt van.